

faldt fra Medlemmet fra Hillerød (Dinesen), og han tilbageviste mig ret barsk i saa Henseende. Jeg har ikke udtalt at ville støtte Ministeriet i al Almindelighed, jeg har kun sagt, jeg skal gentage det Par Sætninger: „Det er utvivlsomt Højres Standpunkt at yde Ministeriet loyal Støtte i Forsøget paa at bringe Udviklingen fremad og at faa Orden i de finansielle Forhold, saaledes at der skaffes Balance til Veje i Statskassen“. Jeg har ikke dermed ment, at vi var blevet Regeringsparti, men at vor Opgave maa være at øve Kritik; dertil behøvede jeg ikke nogen Anvisning fra det ærede Medlem. Jeg har kun dermed villet betegne, at vi i Erkendelse af, at der for Tiden ikke er nogen Regering, der har bedre Udsigt til at føre Udviklingen fremad, vil yde vort Bidrag til, at dette kan ske. Jeg haaber derfor, at Medlemmet for Søby en anden Gang ikke vil tage mig det saa barsk op, hvis jeg ikke skulde komme til at udtrykke de Tanker, han ønsker. Medlemmet fra Frederikssund (Sigurd Berg) og ogsaa Medlemmet fra Middelfart henviste til, at mine Udtalelser vare ganske betydningsløse i Anledning af det, der nu har fundet Sted ved de vestindiske Øers Salg. Men jeg maa der gøre opmærksom paa, at de, der nu stemte mod dette Salg, ogsaa gjorde det i Fjor; man vidste, hvor man havde dem. Det forekommer mig ikke, at der efter de Forhandlinger, der har fundet Sted, er mindste Grund til at betragte det som et Omen for, hvorledes Partiet vil stille sig over for Ministeriet. Tværtimod slutter jeg netop af, at denne Sag er endt, at der maa komme helt igennem en bedre Forstaaelse til Veje. Jeg skal dog indrømme, at jeg ikke tror, at den kommer til Veje, naar saa mange Medlemmer, der er vrede over, at det gik, som det gik, bestandig benytte mere eller mindre parlamentariske Udtryk for at saare de Medlemmer, der have stemt mod Øernes Salg. Jeg kan heller ikke erkende, at de have Ret til at kalde det en politisk Sag; thi hvad vil de saa kalde alle de Medlemmer inden for deres egen Kreds; og det er ikke faa, der have den samme Anskuelse? Jeg antager heller ikke, at de ville kalde mig Venstremand, fordi jeg har stemt for Salget. Jeg

ser; at Formanden holder Øje med mig, og det er jo allerhøjeste Tid. Jeg skal derfor til Slutning kun gøre opmærksom paa, at jeg fastholder den Opfattelse, at Højre i sin Almindelighed saavel ude i Landet som her paa Rigsdagen ønsker at yde en loyal Støtte til, at det kan lykkes at komme ud over det døde Punkt, hvorved vi have befundet os saa længe. Jeg er fuldkommen overbevist om, at det nok skal vise sig, at jeg har Ret. Naar de Herrer have ondt ved at forstaa det, er det fordi De endnu ikke have vænnet Dem til at være Regeringsparti, men stadig betragte Dem som Oppositionsparti, og derfor finde det nødvendigt at slaas. De vende derfor Deres Kraft mod os, men det er ikke til den Kant, De særlig skulde vende Dem, hvis De have Lyst til at bruge Deres Kræfter.

Sluttelig takker jeg den højtærede Finansminister for hans Svar paa det Spørgsmaal af lokal Natur, jeg havde stillet. Jeg haaber ikke, at jeg deri skal se en Afvisning af Tanken om at forbedre Invalidernes Kaar, selv om Udtalelserne ikke vare helt positive.

Med Hensyn til Niveauoverskæringerne skal jeg bemærke, at de nu koste 500,000 Kr. Hvis man venter for længe, blive de meget dyrere. For tre Aar siden kostede de kun 200,000 Kr. efter de da gennemførte Beregninger.

Ingvard Jensen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) omtalte i Gaar den bornholmske Stenindustri og anbefalede at støtte den. Disse Udtalelser give mig Anledning til at sige et Par Ord angaaende dette Forhold. Det er meget smukt af det ærede Medlem at staa frem og anbefale en Industri, der bliver meget stærkt trængt. Det var hans egne Ord; men paa den anden Side er det kun Ord, i Gerningen gør det ærede Medlem og hans Meningsfæller alt, hvad de formaa for at ødelægge den bornholmske Stenindustri. Det mener jeg, der samtidig bør gøres opmærksom paa, ellers faar man ikke den rette Klarhed over dette Forhold.

For en fire, fem Aar siden vilde man derovre gøre Strejke — det vil man jo gøre saa mange Steder — for at faa højere Løn; og dertil kan der ikke være noget at